

ת"פ 4535/11/18 - מדינת ישראל, המאשימה נגד עלא אל גני עזאם, ח'ליל שרקאוי, הנאשמים

בית משפט השלום בקריית שמונה
ת"פ 4535-11-18 ישראל נ' עזאם(עציר) ואח'

בפני כבוד השופטת רות שפילברג כהן
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
1. עלא אל גני עזאם (עציר)
2. ח'ליל שרקאוי - הנאשמים

גזר דין - לנאשם 2

כתב אישום ורקע

1. נגד הנאשמים הוגש כתב אישום, אשר תוקן בהסדר טיעון, ושלאחר התיקון ייחס להם עבירות של **גניבת מתקן תשתית**, עבירה לפי סעיף 384א(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, קשירת קשר לביצוע פשע, לפי סעיף 499א(1) לחוק **והסתייעות ברכב לעבור עבירה**, לפי סעיף 43 לפקודת התעבורה (נוסח חדש), תשכ"א-1961.

2. בהתאם לכתב האישום המתוקן, הנאשמים קשרו ביניהם קשר לגנוב אמצעי תקשורת, והצטיידו לשם כך במספרי פח, קאטרים, פטיש וכבלי גרירה. ביום 27/10/18, סמוך ל-9:40, הבחין עובד בזק בנאשמים בשטח פתוח צפונית לקצרין, כשהם נמצאים ברכב, וכן הבחין בסולם, בקרבת כבלי תשתית של בזק, וחשד כי מתבצעת גניבה. למקום הוזעק שוטר, שהבחין בנאשמים, אשר מסרו לו כי הם אוספים בקבוקים. השוטר הזהיר את הנאשמים ועזב את המקום. בהמשך, חתכו הנאשמים כבלי תקשורת שהיו מונחים על הארץ, באורך של מאות מטרים. הנאשמים העמיסו על רכבם כ-600 מטרים של כבלים, ונסעו מהמקום עד שנעצרו והכבלים ברשותם.

גובה הנזק שגרמו הנאשמים עומד על סכום של 120,000 ₪.

3. ביום 25/12/18 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון, וכתב אישום תוקן לנוסח שפורט לעיל. דינו של נאשם 1 נגזר בהסכמה בו ביום למאסר בפועל של שישה חודשים ושבעים. לגבי הנאשם הנוכחי, נאשם

2, הוסכם כי הוא יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, שיתייחס, בין היתר, לשאלת ביטול ההרשעה, כשהמאשימה תעתור להרשיעו בדין, ומעבר לכך יטענו הצדדים באופן פתוח, וכי הנאשם 2 ישלם פיצוי ע"ס 2000 ₪.

תסקיר שירות המבחן

4. בתסקיר מיום 29/4/19, הומלץ להסתפק בעניינו של הנאשם 2 בענישה מותנית בלבד. צוין כי הנאשם מחויב לעבודתו ולפרנסת הבית ויתקשה להתחייב לריצוי צו של"צ.

באשר להרשעה בדין, הסיק שירות המבחן כי בהעדר פגיעה קונקרטית בעיסוקו של הנאשם 2 כיום, או בעתיד, והעדר אינדיקציה לפגיעה אפשרית ביתר תחומי חייו, נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ביטול הרשעתו בדין.

בתסקיר צוין כי הנאשם, בן 27, רווק, ללא עבר פלילי. עובד מזה כ-7 שנים בתחום התקנת מערכות כיבוי אש ומים. לאחר שאביו עזב את הבית, החל ליטול חלק בפרנסת משפחתו הגרעינית, אמו ואחיו הקטנים. הנאשם נטל אחריות על ביצוע העבירה, ומסר כי נאשם 1 פנה אליו בבקשה כי יתלווה אליו לנסיעה לקצרין על-מנת לסייע לו באיסוף ברזל ובקבוקים. לשניים קשר מורכב, והנאשם 2 רחש כבוד לנאשם 1 מפאת גילו וקרבתם המשפחתית. נאשם 1 ביקש מנאשם 2 כי יסיע אותו שכן רישיונו נשלל. הרכב ששימש אותם היה רכבה של דודתו, אמו של נאשם 2, והוא הכיל כלי עבודה שונים ששימשו את נאשם 1. הנאשם 2 טען כי מצאו את הכבלים על האדמה ושלל כי חתכו אותם. הנאשם 2 ביטא חרטה וצער על מעשיו והנזק שנגרם, והבנה לכך שפעל באופן שגוי, והפעיל שיקול דעת לקוי.

טיעוני הצדדים לעונש

ביום 12/5/19 טענו הצדדים לעונש.

5. טיעוני ב"כ המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעבירות נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, וביקשה להטיל על הנאשם 2 עונש של 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וזאת כחריגה ממתחם העונש ההולם, משיקולי שיקום, ולדחות את המלצתו המקלה על המידה של שירות המבחן. כן עתרה להטיל על הנאשם פיצוי בסך 2,000 ₪ שהופקד מראש, בהתאם להסדר הטיעון.

נטען, כי מדובר בעבירות חמורות, הגורמות לנזק כלכלי רחב, ויש קושי להשיב מצב לקדמותו לאחר הגניבה. כתב האישום תוקן נוכח קשיים ראייתיים מסוימים.

ב"כ המאשימה ציינה כי על שותפו של נאשם 2 לביצוע העבירות הוטלו, במסגרת הסדר הטיעון, עונשים של 6.5 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, פיצוי ופסילת רישיון.

ב"כ המאשימה טענה כי הענישה לה עותרת נותנת ביטוי להודאתו של נאשם 2 בעבירות, להעדר עבר פלילי ולתסקיר החיובי שהתקבל בעניינו.

6. טיעוני ב"כ הנאשם 2

ב"כ הנאשם 2 טען כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על-תנאי לבין תקופת מאסר בפועל, וביקש מבית-המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולהסתפק בהטלת מאסר על-תנאי בלבד. נטען, כי יש להתחשב בהודאתו של הנאשם, בהעדר עבר פלילי, בנטילת האחריות והחרטה שהביע. הנאשם שהה במעצר מיום 27/10/18 ועד ליום 7/11/18, אז שוחרר למשך תקופה בתנאי מעצר בית מלא, וביום 25/12/18 זכה להקלה בתנאי השחרור ושב לעבודה, בין היתר, עקב מצבו הכלכלי הקשה.

ב"כ הנאשם ביקש להבחין בין עניינו של נאשם 2 ובין עניינו של נאשם 1. נאשם 2 צעיר, לנאשם 1 הרשעות קודמות ואף בעבירות דנן, הנאשם 1 הוא בעל הציד והכלים ששימשו בביצוע העבירות, הרכב היה שייך לאמו וכן הוא מי שהציע לנאשם 2 להתלוות אליו.

נטען, כי הנאשם 2 מחויב להמשיך ולעבוד לפרנסת משפחתו נוכח התחייבויות רבות הרובצות על כתפיו, והוא עלול להסתבך בחובות במידה ויפסיק לעבוד. הטלת עונש מאסר תפגע בו ובמשפחתו.

7. דברי הנאשם 2

הנאשם התנצל, הבטיח לא לשוב על מעשיו, והביע חשש כי אם יוטלו עליו עבודות שירות תפגע פרנסתו ותפגע יכולתו להמשיך בבניית ביתו.

דין והכרעה:

מתחם העונש ההולם

הערכים המוגנים הנפגעים

8. הערכים החברתיים המוגנים הנפגעים כתוצאה ממעשי הנאשם הם רכוש הציבור ובטחונו. מתקני תשתית הנם משאב ציבורי יקר, המצוי מטבעו באזורים בלתי-מושגחים, ומהווה לפיכך משיכה לעברייני רכוש, המנסים ואף מצליחים במקרים רבים, לפגוע בתשתיות, כשהם עיוורים לנזק הגדול שנגרם לקופה הציבורית, ובמקרים אחרים גם לשגרת החיים הנפגעת כתוצאה מניתוק התשתיות. בולטת בעבירות אלה האטימות והא-חברתיות המנחות את מבצעי העבירות להשחית ולגנוב ברזל לשם רווח שחלקו פעוט יחסית לנזק ולטרחה שנגרמים לציבור בשל מעשה ההשחיתות.

נסיבות ביצוע העבירות

9. הנאשמים ביצעו בצוותא גניבה של ציוד תשתית רב-ערך, חתכו והעמיסו על רכבם כ-600 מטר כבלי תקשורת שבבעלות חברת בזק. הנאשמים המשיכו במעשים באין מפריע, גם אחרי שנצפו במקום על-ידי עובד של חברת בזק, לאחר ששוטר שהגיע למקום הזהיר אותם לבל יפרקו את כבלי התשתית. הנאשמים עשו שימוש בציוד ובכלי עבודה שהועמסו מראש על רכב, וברכב עצמו, לשם ביצוע העבירות.

הנאשם טען בפני שירות המבחן כי נגרר אחרי הנאשם 1, בן דודתו, המבוגר ממנו, שהציע לו להתלוות אליו לשם איסוף ברזל ובקבוקים. טענה מפחיתה אך במעט מחומרת אשמו של הנאשם ומחומרת נסיבות ביצוע העבירות. אף אם הוצע לנאשם 2 ע"י בן-דודו להצטרף לאיסוף הציוד, שעה שביצע בעצמו את העבירות בצוותא, אין בכך כדי להפחית מחומרת מעשיו והנזק שנגרם בגינם. שני הנאשמים תושבי שפרעם שבצעו את העבירות ברמת הגולן, באזור דל באוכלוסיה ודל בתנועה. בנסיבות אלה, השמעת הטענה כי הנאשם 2 סבר שהוא מצטרף לקרוב משפחתו לשם איסוף ברזל ובקבוקים, הנה טענה בלתי משכנעת, שיש בה משום דופי בקבלת האחריות.

מעובדות כתב האישום עולה כי חלקם של שני הנאשמים במעשים היה זהה.

בהתאם להצהרת הצדדים לפרוטוקול מיום 25/12/18, גובה הנזק שגרמו הנאשמים במעשיהם הנו 120,000 ₪.

מדובר בעבירות הדורשות תכנון מוקדם והצטיידות, שגרמו נזק ניכר לחברת בזק ולציבור.

מדובר בעבירות קלות לביצוע, וקשות לאכיפה, שלגביהן נדרשת הוקעה וענישה הולמת להרתיע עבריינים בפועל מביצוען.

מדיניות הענישה הנוהגת

10. בחינת מדיניות הענישה בעבירה של גניבת מתקני תשתית מעלה כי הוטלו, במקרים דומים, עונשי מאסר לתקופות שונות.

הצדדים הפנו לפסקי-הדין הבאים:

א. ב"כ המאשימה הפנתה לרע"פ 3372/08 **גיא אמסלם נ' מדינת ישראל** (16/4/08) - המבקש ושלושה נוספים פרצו למתקני חברת בזק, באישון לילה, וגנבו מתוכם כבלי תקשורת באורך של כ-300 מטרים, בשווי של 150,000 ₪, עד כי נלכדו בשעת מעשה. למבקש לא היה עבר פלילי, אך שירות המבחן הסיק כי קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד. כן נקבע כי המבקש היה הרוח החיה מאחורי המעשים, גייס את שותפיו ורכש כלי עבודה. בית-משפט

השלום גזר עליו 15 חודשי מאסר, מאסרים על-תנאי וקנס. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו, שעה שבית-המשפט העליון קבע:

"עבירות של גניבת מתכת, שהפכו תופעה נפוצה במקומותינו בשנים האחרונות, נושאות עמן מימד של חומרה יתרה. החבלה בנכסי ציבור, המתאפיינת בהיעדר כל רסן מצדם של גנבים המצפים לרווח קל, מסבה נזק כלכלי, בטיחותי, ותרבותי ששיעורו ניכר ומועצם לא אחת בשל הנטייה להרוס את הנכס שנגנב עד כי לא ניתן עוד להשיבו למצבו המקורי, אפילו אם נתפס (ראו בש"פ 7207/06 ויצמן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 10.9.06); בש"פ 7594/06 מדינת ישראל נ' בוקרא (לא פורסם, 25.9.06)). בתי-המשפט מחויבים להילחם בתופעה קשה זו, ועל כן אין בעונש שהושת על המבקש דבר המחייב בחינתו בפני ערכאה שלישית." שם, בפסקה 5.

ב. עוד הפנתה ב"כ המאשימה לרע"פ 4635/08 **אברהם בוקרא נ' מדינת ישראל** (28/8/08) - על המבקש, אשר גנב עם שניים אחרים, כבל תקשורת של בזק, כשהם מצוידים בכלי פריצה, והעמיסו אותו על הרכב, וגרמו לנזק בגובה של 46,617 ₪, נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל, הופעל מאסר על-תנאי בן 12 חודשים מתוכו 8 חודשים לריצוי במצטבר, מאסר על-תנאי, פיצוי לחברת בזק בסך 15,000 ₪, וקנס בסך 10,000 ₪. לנאשם עבר פלילי שכלל הרשעות קודמות בתחום גניבת המתכות, הוא ביצע את העבירות בתקופת שחרור ברישיון ומאסר על-תנאי בר הפעלה היה כאמור תלוי ועומד נגדו. ערעור לבית-המשפט המחוזי, ובקשת רשות ערעור נדחו.

ג. ב"כ המאשימה הפנתה גם לעפ"ג (ב"ש) 26974-08-13 **מדינת ישראל נ' תאריק אסלע** (5/12/13) - המערער הורשע בתשעה אישומים של קשירת קשר לפשע, השחתת מתקן חשמל וגניבת תשתית, אחד מהם בניסיון לגניבת התשתית. נגזרו עליו 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על-תנאי, קנס בסך 30,000 ₪ וחתימה על התחייבות בסכום זהה. מעשי המערער ושותפיו גרמו לניתוק רשת החשמל שהובילה חשמל למוסדות, מפעלים, רשתות תקשורת, חברות גז ומשאבות מים. בית-משפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-48 חודשי מאסר בפועל. בית-המשפט המחוזי התערב בעונשו של המערער, קבע כי העונש שנגזר עליו נוטה לקולא, כי מעשיו אינם בבחינת "אירוע" עברייני אחד, ומתחם העונש הראוי בגין כל אחד ממקבץ העבירות הכלול בכל אחד מתשעת האישומים נע בין שנתיים לארבע שנות מאסר. בית-המשפט המחוזי העמיד את תקופת המאסר שנגזרה המערער על ארבע שנות מאסר בפועל, בנוסף לעונשים שנגזרו.

ד. ב"כ הנאשם הפנה לפסק-הדין שנתתי בת"פ 17245-06-15 (ק"ש) **תביעות צפת נ' האהב נאסר** (14/6/16) - שם הורשע הנאשם בהתאם להודאתו בעבירה של גניבה חקלאית, לאחר

שגנב שתי סוסות פוני השייכות לעין זיוון, בשווי 28,000 ₪. הנאשם היה צעיר ללא עבר פלילי, והתסקיר שהתקבל בעניינו היה חיובי. על הנאשם גזרתי ארבעה חודשי מאסר על-תנאי, צו של"צ בהיקף של 200 שעות ופיצוי בסך 2,000 ₪.

ה. עוד הפנה ב"כ הנאשם לפסק-הדין שנתתי בת"פ 4369-12-16 (ק"ש) **שלוחת תביעות מרום הגליל והגולן נ' דוד פישל** (6/6/17), שם הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון גניבת מתקן תשתית, לאחר שיחד עם אחר, ניסו לגנוב כבל תקשורת שערכו עומד על סך של 70,000 ₪. הנאשם היה צעיר, שהודה בהזדמנות הראשונה ונרתם להליך טיפולי. לאחר שגובש הסדר טיעון שכלל הסכמה עונשית הטלתי עליו עונש של חודש מאסר לריצוי בעבודות שירות, 5 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 4,000 ₪.

על מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות רכוש שבוצעו בנסיבות דומות, ניתן להוסיף ולעניין גם בפסקי-הדין הבאים:

א. עפ"ג (ב"ש) 4687-05-15 **וליד גמאעין נ' מדינת ישראל** (9/9/15) - המערער התפרץ למאגר מים ונטל מהמקום שני מצברים. כתוצאה ממעשיו נגרם נזק למטעים ולכרמים באזור. המערער צעיר ללא עבר פלילי. בית-משפט השלום הטיל עליו עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, קנס 10,000 ₪ ופיצוי 25,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר, כשברף התחתון יכול וירוצה בעבודות שירות, וקבע ברוב דעות כי עונשו של המערער יעמוד על 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, 6 חודשי מאסר על-תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ב. עפ"ג (חי') 42636-02-14 **רפאת סואעד נ' מדינת ישראל** (24/4/14) - המערערים חתכו כבל תשתית של בזק ושלפו מהאדמה כבל באורך 123 מטרים, חתכו אותו למקטעים, העמיסו חלקם לרכב, עד כי נתפסו על-ידי שוטרים וניסו לחמוק מהם. הנזק שנגרם לחברת בזק עמד על 200,000 ₪. על המערער 1 הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, ופיצוי לחברת בזק בסך 100,000 ₪. על המערער 2 הוטלו 18 חודשי מאסר בפועל, מאסרים על-תנאי, פיצוי לחברת בזק בסך 100,000 ₪ ופיצוי לאחד מעדי התביעה בסך 30,000 ₪. בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור בקבעו כי מדובר בעונשים סבירים וראויים בנסיבות העניין, שאין הצדקה להתערב בהם.

11. נוכח המפורט לעיל, מתחם העונש ההולם בנסיבות ביצוע העבירות נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר בפועל.

12. עונשו של הנאשם מס' 1 נגזר כאמור ביום 25/12/18. בעניינו של הנאשם 1 גובש הסדר טיעון שכלל הסכמה עונשית, לפיה יוטל עליו עונש של 6 חודשי מאסר ושבועיים, בניכוי ימי מעצרו, מאסר על-תנאי לשיקול דעת בית-המשפט, פיצוי בסך 2,000 ₪ לחברת בזק, ופסילת רישיון על-תנאי. בעת גזר-דינו היה הנאשם 1 בן 41, לחובתו עמד רישום פלילי שכלל הרשעה אחת קודמת בעבירה דומה, ובעבירות רכוש נוספות, **ההסדר נומק בקשיים ראייתיים** שהובילו לתיקון משמעותי של כתב האישום, ולפיכך ראיתי לאמץ את הסדר הטיעון בעניינו.

גזירת עונשו של הנאשם

13. עקרון ההלימה, שהוא העקרון המנחה בענישה, מחייב להטיל, במקרה זה, על נסיבותיו ועל ריבוי העבירות שנעשו, עונש של מאסר בפועל לריצוי בעבודות שרות, וזאת על-אף המלצתו החיובית של שירות המבחן, אשר המליץ להסתפק בעונש מאסר על-תנאי ולהימנע מהטלת צו של"צ שיפגע ביכולתו של הנאשם להתמיד בעבודתו. בנוסף, מצאתי כי נסיבותיו האישיות של הנאשם אינן מצדיקות סטייה ממתחמי הענישה.

הנאשם צעיר בן 27, רווק, התומך במשפחתו הגרעינית מבחינה כלכלית, ובונה כיום את ביתו. הוא נטל אחריות, הודה במיוחס לו, תרם לחיסכון ניכר בזמן ציבורי, והביע חרטה וצער על מעורבותו בעבירות.

אין לנאשם הרשעות קודמות.

הנאשם שהה במעצר כ-10 ימים, לאחר מכן שהה תקופה של מספר חודשים בתנאי מעצר בית מלא, שהוקלו בהמשך והתאפשרה יציאתו לעבודה. לא נטען כי במהלך תקופת השחרור הפר את תנאי שחרורו.

הנאשם טען בשירות המבחן כי נענה לבקשת בן דודו, הנאשם 1, המבוגר ממנו, להתלוות אליו, אך טענה זו, כפי שקבעתי לעיל אינה מפחיתה מחומרת אשמו, שכן חזקה על הנאשם 2 בן ה-27, שאורח חייו נורמטיבי בדרך כלל, כי שעה שהבין כי פניהם לפעילות שאינה חוקית, כי יסרב ליטול בה חלק. דומני כי הנאשם התפתה להפיק רווח קל ומהיר, תוך הבעת זלזול ואדישות ביחס לפגיעה הקשה שגרם במעשיו ולנזק שהסב לתשתית ציבורית.

אף שהמלצתו של שירות המבחן חיובית, סבורה אני כי אין בנסיבות שהובאו בתסקיר משום הצדקה לסטייה כה משמעותית ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, והסתפקות בהטלת עונש מאסר שכולו על-תנאי. אבהיר כי גם עונש של"צ, אילו היה מוצע, היה נמצא על ידי כבלתי הולם בנסיבות הנוכחיות. עתירתה של המאשימה לעונש הראוי בנסיבות העניין אינה מהווה חריגה ממתחם העונש ההולם אותו קבעתי, ומדובר בענישה ראויה בהיבט של נסיבות המעשה, ונסיבות העושה, בפרט שעה שמדובר בנאשם שנטל אחריות, הודה, צעיר הנעדר עבר פלילי.

עמדת המאשימה הולמת גם במדדים **אחידות הענישה** של הנאשם מס' 2 מול הנאשם מס' 1, שריצה מאסר

בפועל בלתי ממושך, לעומת הנאשם הנוכחי, אשר עליו מבקשת המאשימה להטיל עונש של מאסר בעבודות שרות, שהנו ענישה קלה בהרבה. בכך קיים ביטוי לעניין עברו הנקי של הנאשם הנוכחי ולגילו הצעיר, שהנם נתונים טובים, יחסית לנתוניו של הנאשם מס' 1. בשים לב לעקרון אחידות הענישה, החלטתי להקל עם הנאשם 2 מעט מעבר לענישה המתבקשת על ידי המאשימה, כך שעונשו בעבודות שרות, יהיה קל באופן פרופורציונלי מעונש המאסר בפועל שהוטל על שותפו, המבוגר והדומיננטי על פי התסקיר.

14. הנאשם ביקש בעיקר להימנע מהטלת עונש שיפגע ביכולתו להמשיך ולהתפרנס למחייתו, ולטובת משפחתו, ואולם סבורה אני כי בנסיבות העניין, נוכח חומרת העבירות, ו הנזק שנגרם, הימנעות מרכיב של מאסר איננה הולמת. לא הוכחו שיקולי שיקום יוצאי דופן החלטתי להטיל על הנאשם ענישה החורגת מעט מתחת לקו התחתון של מתחם העונש, בשים לב לימי המעצר שהנאשם ריצה, ובעונשו של הנאשם מס' 1.

15. חוות-דעת הממונה על עבודות שירות מיום 13/6/19 מצאה את הנאשם מתאים לריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות.

סוף דבר

17. נוכח כל האמור לעיל, אני גוזרת את עונשו של הנאשם כדלקמן:

א. 5 חודשי מאסר בפועל לריצוי בדרך של עבודות שירות בבית-חולים רמב"ם בחיפה, רח' העליה חיפה.

הנאשם יועסק 5 ימים בשבוע, בטווח השעות המתאפשר בחוק.

מומלץ לממונה על עבודות השרות לשבץ את הנאשם ביום עבודה מקוצר ככל הניתן ובשעות אחר הצהריים - לשם צמצום הפגיעה בפרנסתו.

מועד תחילת עבודות השרות יחול ב- 19/8/19.

הנאשם מוזהר בדבר חובתו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השרות והאחראי על מקום העבודה ומובהר לו כי מסגרת עבודות השרות היא מאסר בפועל ולפיכך, הפרה של תנאים אי הגעה לעבודה, הגעה בגילופין או שימוש בסמים וכיוצ"ב הפרעות משמעת עלולה להביא על פי חוק להעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

עוד מוזהר הנאשם בדבר חובתו, בהתאם להוראות הממונה, לשמור על טיפול ומעקב סדיר ברשויות בריאות הנפש בתקופת ריצוי המאסר בעבודות שירות, וכל הפרה של התחייבות זאת עלולה אף היא להביא להפסקתן ולהעברת הריצוי למאסר בפועל בבית הסוהר.

- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מיום שחרורו, לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג פשע.
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים החל מיום שחרורו, לא יעבור הנאשם כל עבירת רכוש מסוג עוון.
- ד. הנאשם ישלם פיצוי ע"ס 2,000 ₪ לטובת חברת "בזק". סכום הפיצוי ישולם מתוך הסכום שהופקד בקופת בית-המשפט במסגרת הסדר הטיעון.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לממונה על עבודות השרות.

ניתן היום, כ"ג סיוון תשע"ט, 26 יוני 2019, במעמד הצדדים.